

10.1. CONCEPTES GENERALS

10.1.1. EL CONVENI EUROPEU DEL PAISATGE

El Conveni europeu del paisatge signat pels estats membres del Consell d'Europa, conscients que el paisatge era un afer d'interès general en el nostre àmbit polític, va iniciar una nova dinàmica, de la qual aquest POUM no pot ser aliè. D'acord amb aquest document, el paisatge és un tema essencial de la nostra cultura local que, alhora, és part de la identitat europea.

La Llei 8/2005, de protecció, gestió i ordenació del paisatge

La Llei de Paisatge de Catalunya va introduir aquesta idea de l'ordenació del paisatge, tant important en el context europeu, en la urbanística de Catalunya.

En un territori com el de l'Ampolla, on el recurs "paisatge", íntimament relacionat amb el turisme, té una evident importància. Aquest tipus de qüestions s'han d'introduir amb força en el planejament urbanístic.

En aquesta llei es defineix el paisatge com a interrelació entre factors territorials i humans "una part del territori tal com la percep la població". A continuació estableix un conjunt de mesures sobre la protecció, gestió del paisatge. Entre les quals tenen importància de cara a l'ordenació urbanística:

La identificació dels paisatges. Es pot dir que sense imatge no hi ha paisatge i, en conseqüència, és important identificar-los prèviament a l'actuació urbanística.

L'anàlisi de les seves característiques i dinàmiques és una immediata conseqüència del punt anterior.

La qualificació dels paisatges identificats.

Formular objectius de qualitat paisatgística.

La Llei defineix el paisatge com a un tot integrat.

10.1.2. DETERMINACIÓ DELS ELEMENTS MÉS PERMANENTS DEL PAISATGE

De la definició del paisatge al Conveni Europeu es dedueix que el paisatge europeu és un producte cultural i, alhora, una representació cultural.

George Steiner (*La idea d'Europa*, Arcàdia, Barcelona, 2004) assenyala que Europa sempre s'ha pogut fer, i es pot fer, a peu. Els homes i les dones europeus han recorregut caminant els seus mapes. En bona part, les distàncies són d'escala humana, el viatger les pot fer a peu. Aquest fet determina una relació fonamental entre els europeus i el seu paisatge. D'una manera metafòrica, però també material, aquest paisatge ha estat modelat, humanitzat per peus i mans.... Com a cap altra part del globus terraquí, les costes, els camps, els boscos,... han estat modelats no tant pel temps geològic com pel temps històric humà.... Les seves bel·leses són inseparables del temps humanitzat....els paisatges europeus estan cuidats com si fossin jardins.

Aquests conceptes són totalment aplicables al paisatge europeu. Com també ho és que la imatge d'aquest paisatge és important en la memòria col·lectiva. D'aquí deriva la importància que es dona al paisatge en aquest POUM.

Paisatge que, sobre tot és la permanència del paisatge o dels elements essencials de la seva forma. Per això en els treballs sobre l'ordenació urbanística que tenen en compte les condicions del paisatge es basen en l'inventari de les imatges i construccions que conformen la memòria col·lectiva.

La cartografia és la conseqüència més immediata d'aquesta qüestió de la permanència. En el POUM s'ha fet un plànol del sòl no urbanitzable que reproduceix i situa territorialment els principals elements definidors del paisatge. (lògicament, també hi situa les agressions, particularment els edificis clandestins dispersos pel territori)

Situa les permanències, però sense caure en l'immediatisme de grafiar un parcel·lari organitzador com a permanència principal. Segurament, el principal defecte dels plans que es basen en la metodologia de la tipologia-morfologia es basar-se en aquest tipus de conceptes abstracte o immaterials i no posar l'èmfasi en les imatges reals o referències de paisatge.

Les imatges, moltes de les imatges que es reproduïxen en aquesta memòria, són els autèntiques permanències, que el POUM ha de potenciar i preservar.

10.1.3. PAISATGE I CONCEPTE DEL TERRITORI

El territori de l'Ampolla és un cas paradigmàtic de la no conveniència de la divisió en zones homogènies. Les interseccions entre els diversos sistemes naturals, les infraestructures i les construccions és constant. Es tracta d'un clar cas de paisatge híbrid, basat en l'encreuament de sistemes.

A més a més, l'urbanisme fa temps que ha superat la lògica de la zonificació i treballa amb concepte d'estructura oberts a les interrelacions. En el POUM, aquesta òptica s'ha aplicat al sòl urbà i també a l'urbanitzable, on, per exemple, no s'han delimitat zones homogènies per l'ús o les condicions d'edificació. Les zones només s'han inclòs com a complements, que fan referència a condicions generals de teixit rurals, el delta i la garriga, mentre que el centre d'atenció de l'ordenació és als elements de referència.

El paisatge és l'espai de la pluralitat. Com a tal és difícil de reduir a imatges sintètiques. Els elements de referència permeten la superposició de criteris que és característica d'aquest territori i tots els altres semblants. Sobre ells també es poden referir les regles pròpies dels dos sistemes territorials que componen aquest terme municipal: el delta i la garriga.

10.1.4. VISIBILITAT

En aquest territori i a aquesta escala l'estudi de conques visuals té poc sentit. La visualitat és producte d'un recorregut, que se centra en els camins que recorren el territori de mar a muntanya.

El POUM els potencia i estableix normes de situació de les edificacions en relació a aquestes directrius de comunicació i de paisatge i visibilitat. A tal efecte el pla estableix normes que guiaran la protecció d'aquestes directrius de visibilitat.

A més a més hi han dues condicions de visibilitat que s'han de valorar en el procés de desenvolupament del pla: les vistes al Delta i les vistes des del Delta.

En l'àrea urbana, la visibilitat sobre tot fa referència a la façana marítima, als accessos i principals línies de comunicació. Addicionalment, és important la vista des de l'autopista i la N-340.

10.1.5. ELS SISTEMES TERRITORIALS

Malgrat que en el POUM es considera prioritària la regulació del sòl no urbanitzable a partir d'elements o estructures morfològiques, és evident que en el paisatge de l'Ampolla hi han dos sistemes territorials o agroforestals diferenciats. Però, no es tracta tant de zones acotades, com de sistemes o gramàtiques que modulen els elements de manera diferent.

La Llei defineix el paisatge com a un tot integrat. Però és evident que aquest concepte d'integració no és sinònim de zonificació tancada.

Es pot dir que els conjunts d'elements del paisatge s'estructuren en diversos sistemes agroforestals. Es tracta gramàtiques que cal tractar com si es tractés de jardins. Per a cadascun dels quals es fa un inventari i una cartografia d'elements i configuracions, així com, també, la menció de les seves dinàmiques i factors crítics. El plànol d'informació sèrie 4 i el d'ordenació sèrie 6 resumeixen cartogràficament aquestes qüestions.

En resum, en el paisatge de l'Ampolla es poden identificar els sistemes següents:

- El conjunt de camps de l'àrea de la Garriga.
- L'àrea del Delta.
- Les basses i la seva àrea d'influència.
- Els límits i àrees de transició.

El conjunt de camps de l'àrea de la Garriga

Un sistema caracteritzat des del punt de vista del paisatge pels temes següents:

a) Els camins estructuradors i d'accés. La morfologia d'aquest conjunt de camins és un element caracteritzador del sistema. Cal tenir en compte tant el seu paper estructurador, com la incidència en la visibilitat.

Fig. 50: Camins estructuradors i d'accés.

Fig. 51: Camí.

b) Els murs de contenció i estabilització de terres. Des del punt de vista del paisatge, l'estructura dels murs caracteritza aquest sistema millor que la parcel·lació.

S'observen diverses configuracions:

Fig. 52: Murs de contenció i estabilització de terres.

Fig. 53: Murs.

Fig. 54: Murs.

Fig. 55: Murs.

c) Les estructures de desguàs dels terrenys.

En aquest sistema, el desguàs dels terrenys actua com a negatiu o límit del sistema de camins.

d) Els petits masos i cases de tros.

Constitueixen una referència interessant dels conjunt d'elements que constitueixen el paisatge. La multiplicació recent d'aquestes construccions constitueix un factor negatiu.

Fig. 56: Casa de tros.

Fig. 57: Mas del Noi.

Les plantacions d'oliveres i/o ametllers, etc.

Fig. 58: Plantacions d'oliveres.

Els barrancs podrien ser considerats com a elements originaris d'aquest sistema, però, atès el seu paper en la ruptura de la continuïtat dels teixits, s'ha optat per considerar-los independentment.

L'àrea del Delta

L'àrea del delta és diferent de l'anterior tant des del punt de vista de la constitució geològica i la topografia com des del punt de vista de les estructures agràries.

Aquí són elements importants en l'ordenació del paisatge a l'àrea del Delta:

La topografia. És una àrea extremament plana. Circumstància que modifica les condicions de visibilitat. La incrementa en totes les direccions.

Els camins i sèquies s'entrecreuen i originen una estructura molt diferent de l'anterior.

En els plànols històrics es pot entendre molt bé l'estructura de la part del Delta que pertany al terme municipal de l'Ampolla.

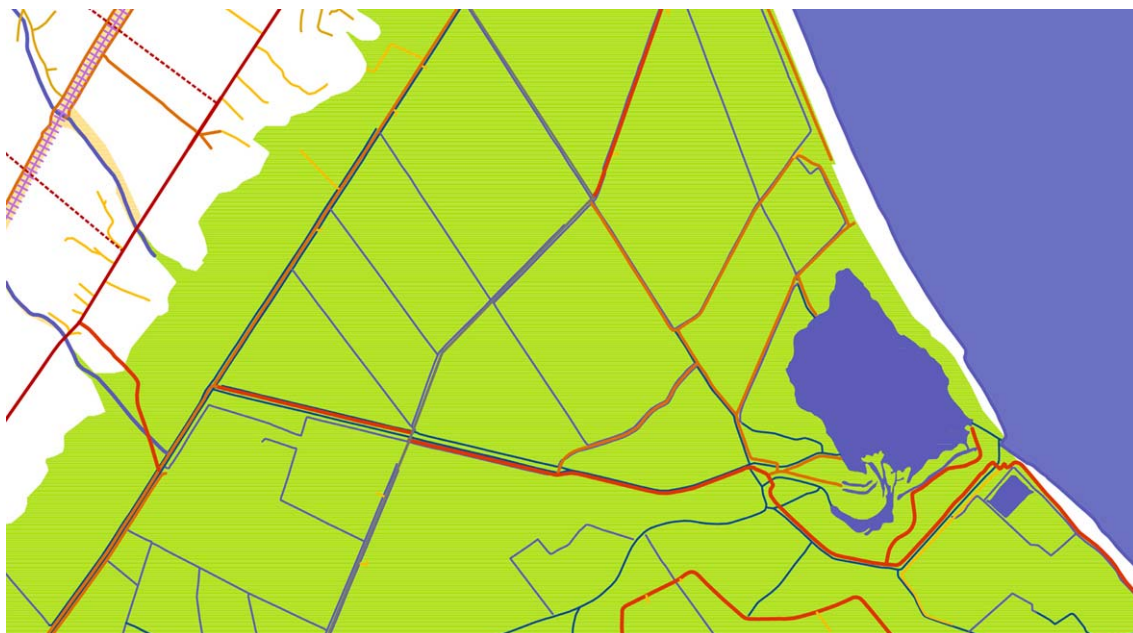

Fig. 59: Estructura de camins i aigua en el Delta.

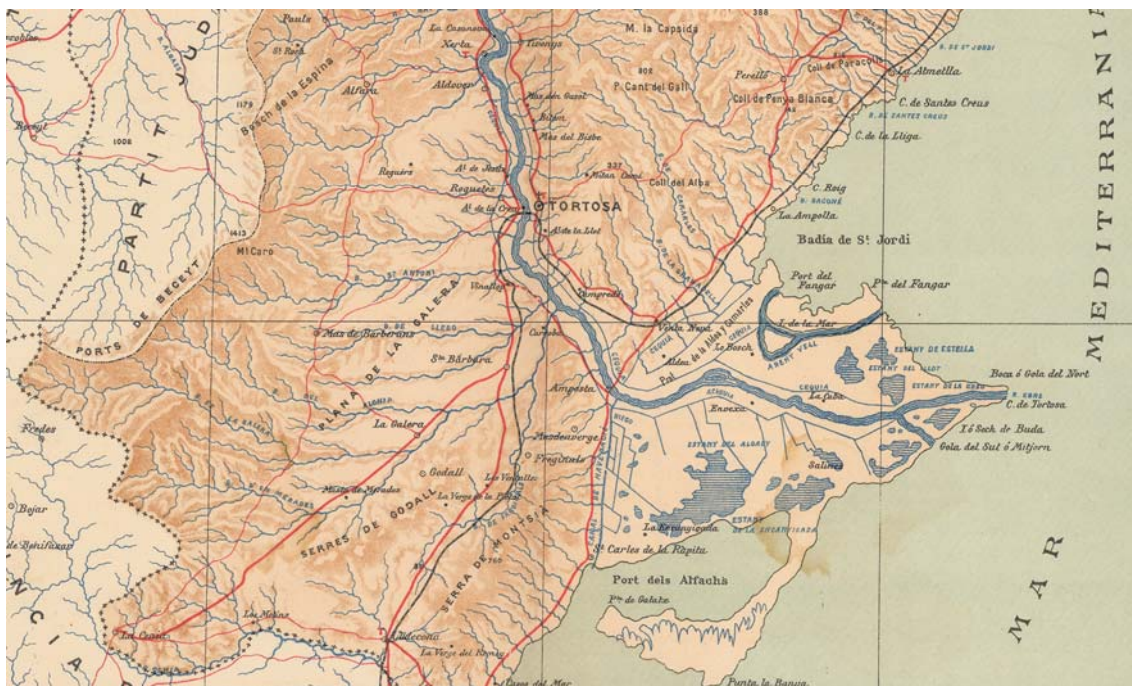

Fig. 60: Mapa publicat dins “Geografia General de Catalunya” dirigida per F. Carreras Candi, 1915 (Font: Cartoteca de l’Institut Cartogràfic de Catalunya).

Des del punt de vista del paisatge, és essencial tenir en compte la textura dels camps, plens d’aigua. En la imatge que es reproduïx a continuació hi ha un exemple clar d’aquesta textura.

Fig. 61: Textura aigua.

Les basses i la seva àrea d'influència

Com a exemple de les diverses basses que hi ha al terme municipal s'inclou una imatge de la bassa de les Olles. Com les altres, es caracteritza per una vegetació diferenciada de la del seu entorn

Fig. 62: Bassa de les Olles.

En l'ordenació del seu paisatge cal tenir en compte que no és un element estàtic, sinó dinàmic, que ha tingut configuracions diferents al llarg del temps.

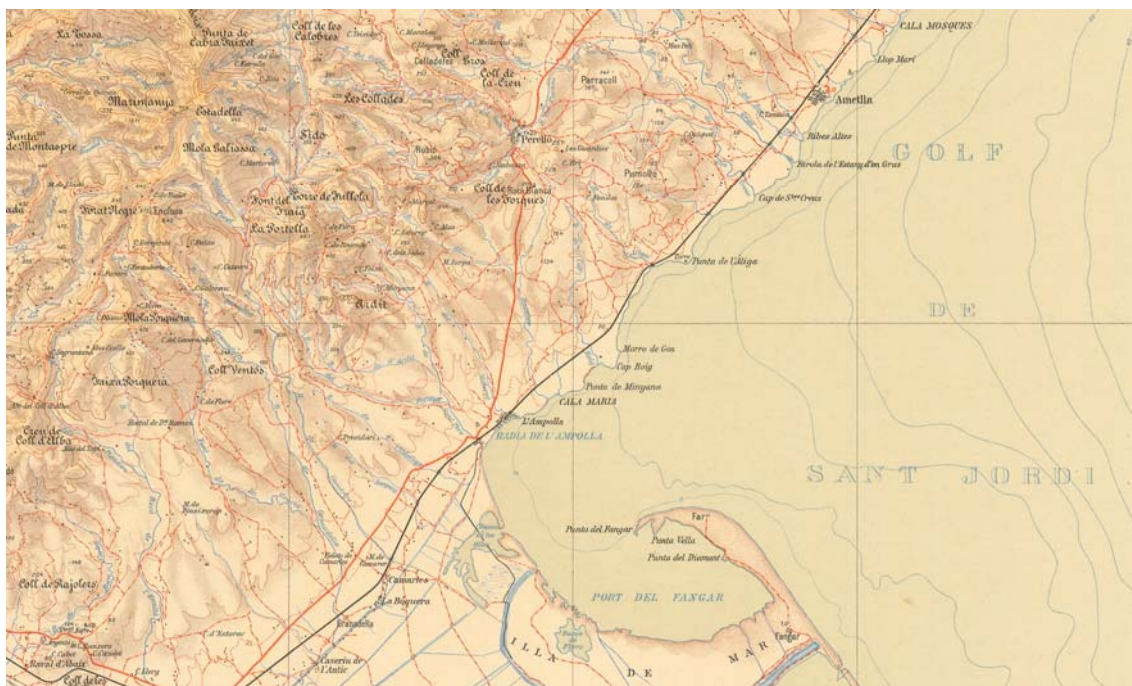

Fig. 63: Mapa geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya, 1923 (Font: Cartoteca de l'Institut Cartogràfic de Catalunya).

Els límits i àrees de transició

La naturalesa del paisatge es reflecteix sobre tot en les àrees de contacte i transició, on de superposen diversos conjunts d'elements a les característiques pròpies del lloc.

Entre aquestes àrees de límit, tenen una importància particular:

a) Els barrancs. Talls de la visibilitat i del paisatge, alhora que són els principals connectors mediambientals del territori.

En el POUM s'han inclòs múltiples mesures de protecció d'aquests ambients.

Fig. 64: Barranc.

b) El Roquer. Des del punt de vista del paisatge, la timba del Roquer és un element de transició essencial en la protecció del paisatge.

El POUM qualifica en part aquesta àrea com a part protegida dels sectors de sòl urbanitzable. Estableix condicions de no edificació i protecció. A l'altra part, no urbanitzable, no permet cap tipus d'edificació.

Fig. 65: El Roquer.

c) El Front Marítim. Inclou, almenys, tres tipus de formacions diverses.

En l'àrea del cap Roig el Front marítim és format per caps, amb penya-segats de forma interessant i cales, més o menys comunicades amb l'interior.

Fig. 66: Cap Roig.

Fig. 67: Cala del Baconer.

El Port és un paisatge d'excepció. És el centre del poble. Un paisatge urbà, relativament dur.

Fig. 68: El Port.

Fig. 69: El Port i la façana marítima.

El Front Marítim en el Delta és una simple línia que separa la terra i el mar i que s'obre vers l'infinit.

Fig. 70: Platja de l'Arenal.

10.2. LES POLÍTIQUES DE PAISATGE

El coneixement del territori, que deriva dels estudis i comentaris anteriors, justifica les polítiques de paisatge que es descriuen a continuació.

En relació al paisatge, les polítiques, procediments i tècniques són molt complexes. El paisatge és l'espai de la pluralitat i en ell, l'actuació urbanística s'obre a la multiplicitat de les petites i grans decisions, molt diferenciades entre si.

Cada operador té lògica pròpia i s'estableixen diversos ordres d'actuació. Així:

En cada fragment del territori hi ha problemes de conservació del sòl i de política agroforestal per a conservar els trets fonamentals del paisatge vegetal.

També hi ha una política d'infraestructures, carreteres i, sobre tot camins, que es relaciona amb el tema de la permanència del paisatge a partir de la conservació dels models de traçat tradicionals.

En aquesta política és essencial la limitació de les cicatrius que produeixen les infraestructures de gran recorregut.

Hi ha una política d'edificació, que en aquest cas és política de limitació de les noves construccions. El procés que en aquest moment malmet més el territori.

Finalment hi ha una política de defensa del medi ambient i dels aspectes ecològics de la protecció del paisatge.

La política de defensa de la costa se situa a aquest nivell.

Paral·lelament, les polítiques de paisatge es diferencien pel tipus de situació urbana i territorial on es desenvolupen i pel règim del sòl:

Hi ha una política per al sòl urbà que es basa prioritàriament en l'harmonització de les formes de les construccions i pel tractament del front marítim

Hi ha una política de desenvolupament urbà i de característiques de paisatge dels sectors urbanitzables

Hi ha, finalment, una política dels terrenys on predomina l'agricultura i la vegetació, és a dir, el sòl no urbanitzable.

10.2.1. POLÍTICA DE PAISATGE AL NUCLI URBÀ

La política del paisatge en el nucli urbà es basa preferentment en la urbanització i l'establiment de condicions d'estètica. En el POUM s'estableix un criteri general que ha de condicionar totes les actuacions. Els edificis i construccions del municipi hauran de complir dues condicions, la primera és de tipus positiu i fa referència a les formes d'edificació i la segona és de tipus negatiu i fa referència als efectes que generen les construccions a l'entorn:

La forma de tots els edificis i construccions en general haurà de respectar el paisatge, la història i la cultura material del lloc on s'assenta. Condició que no significa haver de construir construccions falsament historicistes, sinó generar raonaments actius de respecte i desenvolupament del paisatge.

Hauran de minimitzar el seu impacte en l'entorn, paisatge i edificis propers.

En compliment d'aquestes condicions, en sòl urbà, les prescripcions de protecció del paisatge urbà s'inclouen en la normativa d'edificació. A través seu, el POUM regula diversos aspectes de l'estètica de les reformes, ampliacions i noves edificacions. Defineix diverses condicions generals de paisatge, que, després, són completades i desenvolupades en els articles particulars. En la regulació de les zones s'adapten les condicions a l'estructura dels teixits urbans.

Aquestes condicions també podran ser desenvolupades per estudis del paisatge redactats a instàncies i aprovats per l'Ajuntament.

Les condicions estètiques s'agrupen en els conceptes següents:

- Relació amb l'entorn.
- Volum bàsic de l'edifici.
- Tractament material i cromàtic.
- Elements afegits.

Entre altres, en aquests grups, s'inclouen els criteris d'estètica i de composició generals següents:

Relació entre l'edifici i el paisatge i/o l'entorn immediat

- Adequació dels edificis a l'ortogonalitat dels edificis del paisatge urbà.
- Predomini del es figures geomètriques regulars i els volums purs.

Regulació del volum bàsic de l'edifici

- És obligatori justificar els criteris compositius de l'edifici.
- Els plens predominaran sobre els buits.
- Es prohibeixen els volums de sotateulada que no s'ajustin al model gràfic. Hi predominarà l'horitzontalitat.
- Es prohibeixen els sotateulada inclosos en el volum de la coberta inclinada.
- Es composaran les façanes a través de quadrícules que regularitzin la situació de buits, plens, volades, etc.

Sobre la forma de balcons i tribunes

- No es permetran tribunes de simple extensió d la planta dels edificis, la forma de les quals no es relacioni amb la forma dels carrers.
- Les baranes seran lleugeres. No es permetran baranes de dibuixos i formes arbitràries que no es relacionen amb la composició prismàtica que predomina als edificis de l'Ampolla.
- En la part volada dels edificis no es permetran elements de comunicació vertical, com escales ascensors, etc.
- Les separacions entre propietats diferents als balcons no superaran l'altura de la barana. En cas contrari seran lleugers i de colors idèntic al de la barana o la façana.

Sobre les mitgeres

- Les mitgeres vistes es tractaran com les façanes.
- Els materials i els colors seran els mateixos de la façana per tal que l'edifici tingui una aparença volumètrica homogènia.
- Les mitgeres mai no es tractaran amb materials provisionals.

Remuntes

- En les ampliacions de plantes sobre els edificis existents se seguiran els mateixos criteris compositius, proporció d'obertures, acabats i remat superior de l'edifici actual. Així mateix es preservarà la qualitat dels materials emprats originàriament i el tipus de definició formal dels elements que conformen la façana: baranes, revestiments, etc.
- Serà possible la construcció d'una façana lleugera, contínua i neutre, quan el programa ho aconselli. Aquesta part de la façana se superposarà a l'existent, ressaltant els elements compositius tradicionals.

Tendals

- Els tendals hauran de ser de lona i tela i completament plegables. Podran incloure el nom del local, però no propaganda comercial.

Rètols

- Els rètols s'han d'incloure en els buits de la façana, sobre el pla de la façana, només en planta baixa. En cap cas, per tal de no interrompre la perspectiva dels carrers, no es podran posar en banderola, sortint perpendicularment a la façana.
- Als restaurants i botigues es permetrà la col·locació de pissarres i anuncis desmuntables a la façana que indiquin ofertes i menús.

Elements de les instal·lacions

- Es prohibeix la col·locació d'aparells d'aire condicionat, instal·lacions semblants i antenes parabòliques a les façanes i els balcons dels edificis.

Plantes baixes

- Seran possibles les grans obertures en planta baixa, no serà d'aplicació el criteri de predomini de buits sobre plens.

Sobre el tractament del color i els materials

- El tractament cromàtic serà homogeni en tot el nucli urbà i en els diversos conjunts d'edificis. En els projectes es detallarà la gamma de colors, segons la corresponent gamma RAL.
- Hi predomina i ha de predominar el color blanc.
- El color blau predominarà en les fusteries.
- Malgrat això, serà possible la utilització d'un altre color previ estudi de paisatge i autorització municipal, en la qual es podran proposar canvis en la gamma inicial.
- Predominaran els estucs i els tractaments superficials equivalents. No es permeten els aplacats de pedra.

Específicament per a les zones d'edificació aïllada:

Tanques

- Es consideren no pròpies les tanques formades per gelosies complexes i balustrades, com les del diagrama, tant si estan formades per elements metàl·lics com ceràmics i les tanques totalment tancades per sobre de l'altura permesa a la normativa general.
- Al Cap Roig serà obligatori tancar els edificis amb la tanca tradicional de l'entorn.

10.2.2. POLÍTICA DE PAISATGE AL SÒL URBANITZABLE

Adaptació de les noves formes d'edificació al relleu i als elements permanents del paisatge

En els plans parcials que desenvolupin els sectors del sòl urbanitzable, s'haurà d'incloure un estudi del paisatge, en el qual es relacionin les mesures sobre la formació del futur espai urbà amb les característiques principals del paisatge rural sobre el qual es desenvolupa l'actuació urbanística i/o el paisatge exterior al sector.

A tal efecte, serà important definir els trets geomorfològics de l'àrea, definir i situar en el plànol les construccions d'origen rural que caracteritzen el paisatge, murs, petits masos, etc. així com la vegetació: espècies originàries i d'origen agrícola, i les respectives directrius de plantació.

Les conclusions d'aquest estudi del paisatge es cartografiaran i presentaran de forma desagregada. Mai com a delimitació de zones, mosaics i teixits acotats i unidireccionals. D'aquesta manera serà més fàcil elaborar uns criteris d'ordenació amb els quals es resolgui l'impacte i la transició entre la nova urbanització i el paisatge existent. Alhora que es tinguin en compte les dinàmiques derivades de la transformació del paisatge projectada.

D'aquesta manera, els plans parcials preservaran els elements més permanents del paisatge de l'Ampolla, complint un dels criteris principals del POUM.

Criteris d'estètica i de composició generals

Aquest objectiu general del Pla en sòl urbanitzable es complirà aplicant diversos criteris:

1. Manteniment del relleu

És important el manteniment de la topografia, sense que els vials i els edificis originin moviments desproporcionats del relleu. Per aquest motiu s'estableix la condició de conservar substancialment els murs que limiten els camps. Es limitarà l'impacte sobre el terreny, adaptant al màxim les cotes dels vials i l'edificació als nivells del terreny agrícola.

En conseqüència, es mantindrà substancialment el terreny agrícola actual i els murs de contenció i tanca que caracteritzen el paisatge i estableixen els terrenys. Permaneixerà l'estructura del camps delimitats per murs i/o fileres d'oliveres.

2. Permanència del model de malla de camins tradicional

La condició de permanència del relleu i l'estructura de camps és paral·lela a la de continuar les connexions amb la malla de camins tradicional. Circumstància que es detalla en les condicions particulars d'alguns sectors.

Condicions particulars de l'àmbit del Roquer

El límit del Roquer, una de les àrees de ruptura del paisatge amb més impacte de paisatge, és l'àrea on les modificacions del relleu poden generar més processos poc desitjables. Per aquest motiu no es permetrà cap modificació del relleu, murs de contenció, construccions auxiliars etc. en una franja de 25 metres des de la Timba. S'exclouen d'aquesta condició les obres de consolidació del relleu i el paisatge, les quals preferentment, s'hauran de fer amb elements vegetals.

No es permetrà cap edifici o obra complementària que afecti negativament el paisatge del Roquer. Per a evitar-ho, totes les obres que es facin en la franja situada entre el lligallo i el Roquer hauran de ser justificades per un estudi d'impacte en el paisatge, aprovat per l'Ajuntament

El contacte amb els barrancs i, en particular, el barranc del Baconer

És particularment important l'atenció al paisatge en tots els àmbits dels barrancs que estan inclosos en els sectors urbanitzables.

Entre els quals, s'ha de posar un èmfasi particular en l'impacte en el paisatge de les infraestructures, usos esportius i edificacions auxiliars situades en la franja que separa l'edificació en els sectors que limiten amb el barranc del Baconer.

El Front Marítim

En el front marítim, protegit per la Llei de Costes i, per tant, no edificable, es tindrà en compte la protecció del paisatge de la mateixa manera que en l'àrea anterior.

La franja urbana del front marítim queda protegida per les condicions estètiques del sòl urbà.

La franja de l'actual N-340

Es tindrà especial cura del paisatge a la vora de la N-340, on es tractarà amb arbrat tota la franja de protecció de la carretera.

10.2.3. POLÍTICA DE PAISATGE AL SÒL NO URBANITZABLE

Criteris generals

Com en els altres temes l'ordenació del paisatge regulada pel Pla es basa prioritàriament en l'establiment d'uns criteris generals que s'han de desenvolupar en una sèrie de condicions particulars.

El criteri general del POUM és adaptar les obres al seu entorn i paisatge. La integració val tant per les construccions existents o noves com per les obres complementàries d'ordenació dels jardins i urbanització.

Un criteri complementari de l'anterior és minimitzar l'impacte de les construccions i de les obres complementàries d'enjardinament en el territori

Aquests criteris s'aplicaran mitjançant diversos ordres de condicions:

Condicions sobre l'emplaçament

Fan referència al manteniment de les condicions actuals dels camins rurals. Al manteniment del model d'estructura dels camins tradicionals i a la minimització del seu impacte en el sòl i la vegetació.

També fan referència a la protecció del sistema hidrològic. Un dels elements de ruptura importants del territori i, alhora un connector ecològic essencial en el manteniment del paisatge. En el plànol d'ordenació es grafien les masses vegetals a protegir complementàriament a les proteccions més simples derivades de la Llei.

Tractament exterior

El POUM estableix unes condicions molt estrictes a l'autorització de noves construccions. No s'admeten noves construccions residencials i s'admeten les agrícoles amb moltes restriccions.

Per aquest motiu, les condicions sobre el tractament exterior es refereixen prioritàriament a les transformacions de les construccions existents, a les quals s'exigeixen unes condicions de materials, colors i tractament en general.

Per a les possibles ampliacions, la referència inicial és la tipologia de l'edifici. Tipològicament es distingeixen les cases de tros, no residencials, els masos i simples magatzems, granges etc.

En el cas de noves construccions, molt difícil, s'exigeix la justificació de l'emplaçament, fent referència al paisatge i els elements definidors existents, camins, barrancs, masses de vegetació, murs, etc.

Moviment de terres i desguàs dels terrenys

Els moviments de terres seran els mínims necessaris, i no presentaran murs o talussos de més de 2 metres d'alçada

En tots els casos es conservaran els murs de contenció, tanca i estabilització de les terres. Quan sigui necessari desplaçar-los, s'hauran de substituir amb murs de les mateixes característiques, que facin la mateixa funció d'estabilització. No es permeten les contencions de terres mitjançant esculleres.

En cas inevitable d'excedents, cal preveure la reutilització dels materials dintre del mateix municipi o el seu abocament de manera controlada

Es conservaran les principals directrius de desguàs de les terres. En cap cas es canviarà un curs d'aigua principal o secundari.

Vegetació

Es conservaran i/o es replantaran amb espècies autòctones totes les parcel·les ocupades o no per edificació.

En la plantació se seguiran les pautes d'organització de la vegetació, oliveres, etc., tradicionals. Excepte quan s'introdueixi un regadiu complementari. En aquest cas, les pautes de distribució de l'aigua i el nou conreu prevaldran sobre les pautes tradicionals

Justificació de la integració paisatgística

Tots els projectes incorporaran a la Memòria la justificació de la integració paisatgística i el compliment de les condicions particulars contingudes en aquest precepte. Aquesta justificació haurà de detallar l'estat actual, les mesures d'intervenció i les pautes o regles de col·locació dels elements materials i vegetals.

En el cas de les àrees costaneres, d'acord amb el Pla director urbanístic del sistema costaner (PDUSC), s'exigirà el corresponent estudi paisatgístic.

"Per a l'autorització de les construccions i edificacions de nova planta, inclosos els hivernacles, a que es refereixen els apartats a) i b) del present article, caldrà elaborar un estudi paisatgístic que haurà d'ésser degudament informat per l'òrgan competent en matèria de paisatge pel planejament urbanístic general municipal, que exigeixen, en tot cas, la tramitació prèvia d'un Pla especial urbanístic d'acord amb l'article 47.6.e) de la Llei 2/2002, d'urbanisme, modificada per la Llei 10/2004."

Límits i interseccions

Adicionalment es defineixen diverses àrees de límit i intersecció, particularment sensibles a les variacions del paisatge.

- El Roquer
- El Front Marítim
- Barrancs
- Basses naturals

El Delta

Es prioritari el manteniment dels aspectes essencials del paisatge: quadrícula terrenys, micro-topografia, sèquies, etc.

Es preveu la necessitat de redactar i aprovar un estudi del paisatge, previ a qualsevol intervenció en l'àrea, en l'àrea costanera, on el preveu el Pla director urbanístic del sistema costaner (PDUSC).

El Front Marítim

És prioritari el manteniment de les característiques de paisatge detallades anteriorment. El POUM i la Llei de Costes estableixen mesures de protecció, que cal completar amb els estudis de paisatge que es preveuen, per tal de valorar l'impacte de qualsevol tipus de nova construcció.

Barrancs

La protecció del paisatge en els barrancs exigeix ampliar els límits de protecció, incloent-hi les masses de vegetació grafiades en els plànols d'ordenació sèrie 6, a escala 1/5.000.

Basses i elements naturals en general

Grafiades en els plànols d'ordenació sèrie 6, són d'aplicació les condicions detallades en l'Estudi Ambiental.